

1. Dă'mi la cre - din - ță și pu - te - re, Ca să pot

eu rod a - du - ce. Fă - mă lo - ză cari cu tă - ri -

e, Lân-gă bu - tuc se'n-co-voa - ie. Tu ești pia-tra pe

cari eu zi - desc, Și Domn în cari eu nă - dăj -

du - iesc, Te - me - li - a în cari eu cred. Când

(62)

is - pi - ta mă o - co - leș - te. A - ju - to - rul Tău îmi tri -

mi - te Și'n le - gă - mânt mă'n - tă - reș - te.

2. Ajută-mă ca nădejdea mea,
În veac întărită să stea,
Prin crucea Ta cât aici voi fi.
Tot răul să-l pot birui.
Lumea crede-n deșertăciune,
Dar eu mă uit, numai la Tine.
O! Tu, Mântuitorule!
Eu numai pe Tine Te-oi iubi,
Că Tu nicicând nu mi-i părăsi.
Iubirea Ta nu s-a sfârși.

3. Prin crucea Ta mă poți învăța,
Ca eu drept să mă pot pleca,
Căci cine aici s-a înălța
De Tine nu s-a 'propia.
Dar care aicea s-or smeri
Și numai Ție vor viețui,
Tu pe-aceia-i vei întări.
Dăruie-mi Tu dar duhovnicesc
Ca și eu să pot să mă smeresc,
Și către cer să mă silesc.

4. Dar dacă aici voi mai trăi,
Cum Tu voiești voi viețui.
Iară dacă m-ar răpi moartea,
Eu tot nu m-oi înfricoșa.
Că viața Ta-n mini trăiește,
Și moartea Ta mă întărește.
Deși viaț-asta trece,
Tu-mi întărește inima mea.
Cu asta să mă pot mângâia
Că-n Tine sunt, totdeauna.